

קָלָא יִשְׁתַּמְע בְּעֵלְמָא, וְתַרִּין מַלְכִין יִתְעַרוּן בְּעֵלְמָא,
 לְאַגְחָא קָרְבָא, וְיַפּוּק שְׂמָא קַדִּישָׁא עַל עֵלְמָא.
 מַה תְּבִישׁר וְתִימָא. (ישעיה מ) הִנֵּה יְיָ אֱלֹהִים בַּחֲזוֹק יָבֵא
 וְזָרְעוּ מוֹשְׁלָה לּוֹ. הִנֵּה שְׂכָרוֹ אֲתוּ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו. הִנֵּה
 שְׂכָרוֹ אֲתוּ, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כָרִיז בְּכָל פְּמִלְיָא
 דְלַעִילָא, וְיִימָא לֹון, אֲתַכְנָשׁוּ וְדֹאֲיִנוּ דִינָא. מֵאן דְמַסַּר
 נְשַׁמְתִּיהָ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, אַגְרִיהָ מֵאִי הוּא. וְאִינּוֹן
 יִימְרוּן כֶּךָ וְכָךְ. מֵאן דְסָבִיל כְּמָה חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין בְּכָל
 יוֹמָא עָלַי, מַהוּ אַגְרִיהָ. אִינּוֹן אֲמַרִי כֶךָ. מֵאן דְאַתְעַנְשׁ
 בְּכָל יוֹמָא עָלַי, מַהוּ אַגְרִיהָ. אִינּוֹן אֲמַרִי כֶךָ. הֲדָא הוּא
 דְכְתִיב, הִנֵּה שְׂכָרוֹ אֲתוּ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו.

מַהוּ וּפְעוּלָתוֹ. אֲלָא כְּמָה דְכְתִיב, (תהלים לא) מַה רַב טוֹבֶכֶךָ
 וְגו'. פְּעֻלַת לַחֲוֹסִים כֶּךָ. דָּא הוּא פְּעוּלָתוֹ. נֶגְדַּ בְּנֵי
 אָדָם מַהוּ. אֲלָא נֶגְדַּ עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. אֲשֶׁר צְפַנְתָּ
 לִירְאִיךָ, מַהוּ אֲשֶׁר צְפַנְתָּ. וְכִי מֵאן יִגְזוֹל וְיִטוֹל מִן יְדוּי,
 מַה דְהוּא בְּעֵי לְמִיָּהֵב, דְכְתִיב צְפַנְתָּ.

אֲלָא פּוּק וְחָמֵי עוֹבְדֵין דְרַחֲמָנוּ דְעַבְדֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא, בְּמָה דְאִיהוּ מְחִי, בֵּיהָ יְהִיב אֲסוּוֹתָא. בְּמָה
 מְחִי בְשַׁמְאֲלָא, בֵּימִינָא קָרִיב, וּבְשַׁמְאֲלָא מְחִי. בְּמָה
 דְמְחִי, בֵּיהָ יְהִיב אֲסוּוֹתָא לְעוֹלָם, כְּתִיב (ירמיה א) מְצַפּוֹן
 תִּפְתַּח הַרְעָה, וּבְצַפּוֹן מְחִי. דְמַתְמָן נַפְקֵי כָּל דִּינִין וְכָל

גִּזְרֵי קִשְׁיִין. וַיְבִיֵה שָׂרֵי כָּל אֲגָר טֹב, וְכָל טִיבוֹ, דְּזַמִּין
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיּהָב לְיִשְׂרָאֵל. לְזַמְנָא דְאַתִּי, קָרִי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצַפּוֹן, וַיִּימָא לֵיהּ, בְּךָ יִהְיֶיבִית כָּל
 טִיבוֹ, וְכָל אֲגָר טוֹב לְבַנֵּי, דְּסִבְלוּ כַּמָּה בִּישִׁין בְּהַאי
 עֲלָמָא, עַל קְדוּשַׁת שְׁמֵי. הַב אֲגָרִין טָבִין דִּיהֶבִית בְּךָ.

הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מ"ג) אֹמֵר לְצַפּוֹן תִּנִּי וּלְתִימָן אֵל
 תִּכְלָאֵי וְגו'. וְכִי אֲרַחֵא הָכִי הוּא דְדָרוּם, לְמַמְנַע
 בְּרַכָּאן, וְהָא כָּל בְּרַכָּאן מִסְטְרָא דְדָרוּם, וְכָל טָבִין
 דְּעֲלָמָא מְדָרוּם נְפֻקִי, וְאִיהוּ אֲמַר לְתִימָן אֵל תִּכְלָאֵי.
 אֵלָא בְּהֵיא שְׁעָתָא, יִתְעַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם,
 וַיִּימָא לֵיהּ קוּם, דְּהָא מָטָא זַמְנָא דְאַנָּא פְּרִיק
 לְבַנְךָ, לְמִיּהָב לֹון אֲגָר טֹב, עַל כָּל מַה דְּסִבְלוּ בְּגִלוּתָא.
 וּמַגּוֹ דְאַבְרָהָם הָוָה בְּזַבְיָנוּ דְלַהוֹן, דְכְּתִיב, (דברים לב) אִם
 לֹא כִי צוּרִם מְכָרָם, דָּא אֲבָרָהֶם. הָוָה לֵיהּ כַּמָּאן דְלֹא טֹב
 בְּעֵינֵינוּ, וְאַחֲמֵי גְרַמִּיָּה, כַּמָּאן דְּבַעֵי דִילְקוֹן עַל חוּבִיָּהוֹן
 יִתִּיר, וַיִּימָא גְבוּ מִחוּבִיָּהוֹן, גְבוּ מִחֲטָאִיָּהוֹן. אֲמַר לֵיהּ
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם, יִדְעָנָא כִּלָּא אִיהוּ מַה
 דְאַמַּרְת לְאַנְפִּין. אֲנָא אוּף הָכִי לְאַנְפִּין. אֵל תִּכְלָאֵי, אֲנָא
 בְּעֵי לְפִיִּסָּא לָךְ עַל בְּנֵךְ. לָא תִמְנַע טִיבוֹ מִנְהוֹן, לָא
 תִמְנַע אֲגָר טֹב מִנְהוֹן, כַּמָּה וְכַמָּה סִבְלוּ עַל חוּבִיָּהוֹן,
 וּבְגִינֵי כַּךְ אֹמֵר לְצַפּוֹן תִּנִּי. וְהֵינּוּ אֲשֶׁר צַפְנַת, וְדָא הוּא
 מַלְאָה (ס"א דתהא) דִּיהֵיא מְבַשְׂרַת.

וְתוֹ תְּבַשֵּׁר זְמַנָּא תְּנַיִנָּא, בְּשַׁעֲתָא דְשְׁכִינְתָּא תִּסְלַק עַל
הָהוּא טוֹרָא עֲלָאָה, וְתַהֲךְ וְתַבְּשֵׁר לְאַבְהֹן, מִיַּד תַּהֲךְ
לְיִרוּשָׁלַם, וְתַחֲמִי לָהּ בְּחֶרְבְּנָא. תִּיעוּל לְצִיּוֹן, וְתַמָּן
תִּקְרַקֵּר קִירָא כְּמִלְקַדְמִין, עַל אֲתָר בֵּי מוֹתְבָה, וְעַל יִקְרָא
דִּילָהּ בְּהָהוּא אֲתָר. וְתַמָּן אֹמִיֵּאת, דְּלֹא תִיטוּל מִתַּמָּן,
וְלֹא תַפּוּק, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִפְרוּק לְבַנְהָא, וְדָא
חֶפְצִי בָּהּ. תְּבַשֵּׁר כְּמִלְקַדְמִין וְאַמְרַת, (ישעיה יב) צִהְלִי וְרַנִּי
יּוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקֶרְבֶּךָ וְגו'. מַאי גָדוֹל בְּקֶרְבֶּךָ. דָּא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ אֲתִי לְגַבְּהָ, לְאַקְמָא לָהּ
מִעֲפָרָא, וְיִימָא לָהּ (ישעיה נב) הִתְנַעֲרִי מִעֲפָר קוּמִי שְׁבִי
יְרוּשָׁלַם. יְרוּשָׁלַם אִיְהִי, וְיְרוּשָׁלַם שְׁמָהּ וְדָאִי.

וּבְדָא אֹפֶךְ חָכִי, כְּמָה חֲדוּ עַל חֲדוּ הוּי לְצַדִּיקֵיִּיא בְּגִן
עֵדֶן. וּבְגִין כֶּךָ זַכָּאָה אִיהוּ, מֵאֵן דְּנִשְׁמַתִּיה בְּשַׁבַּת
אַסְהִידַת קָמִי מְלַכָּא, עַל חֲדוּשָׁא דְּאוּרִיִּיתָא, דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְכָל פְּמִלְיָא דִּילִיָּהּ, וְכָל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין
דְּצַדִּיקֵיִּיא דִּיהוּ בְּגִן עֵדֶן, כְּלָהּ מִתְעַטְרִין בְּהָהוּא מְלָה.
תּוֹ שְׁמַעְנָא בּוּצִינָא (דף קע"ד ע"א) קַדִּישָׁא, דְּכִמָּה יִקָּר עַל
יִקָּר, וְעַטְרָה עַל עַטְרָה, מְעַטְרֵן לְאַבוּהָ דִּיהוּא בַר
נֶשׁ תַּמָּן, בְּשַׁעֲתָא דְּאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתַכְנֶשֶׁי
לְמִשְׁמַע חֲדוּשָׁא וּמְלִין חֲדַתִּין דְּאוּרִיִּיתָא, מִשְׁמִיָּה דְּפִלוֹנִי
בַר פִּלוֹנִי, כְּמָה אֵינּוֹן דְּנִשְׁקִין עַל רִישִׁיָּהּ. כְּמָה צַדִּיקֵיִּיא

מֵעֲטָרִין לִיה, כַּד נַחֲתִין. זַפָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינּוֹן
דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא, יוֹמָא דְשַׁבְּתָא מִשְׁאֵר יוֹמִין. (עד כאן)

רעיא מהימנא

(במדבר ט"ו) ראשית עריסותיכם חלה תרימו וגו', פקודא דא
להפריש חלה לכהן. חל"ה הכי חושבניה, מ"ג ביצים,
וחומש ביצה, חד מחמש. ואית חומש חד מן חמשין, דאיהו ז'.
ודא סימן מג"ן, דאיהו מיכ"א ל גבריא"ל נוריא"ל. חלה,
שכינתא. דבאתר דאלין מלאכין תמן, אבהן תמן. ובאתרא
דאבהן תמן, שכינתא תמן. ובה ויחל, בה עלינא, הדא הוא
דכתיב, (שמות לב) ויחל משה את פני יי אלהיו. (דברים ג) אדני ידוד
אתה החלות להראות את עבדך. ובה חלה זכות אבות. ובה
תמה זכות אבות לרשעים. דהוּן מקבלים אנרייהו בהאי עלמא.
דמסטר א דימינא, דתמן יי דאיהו חכמה, שרותא דשמא דיודו,
דאיהו אחזי זכותא על בנהא מימינא, דתמן רמ"ח
פקודין דעשה. מסטר א דאת ה' בתראה, דאיהי לשמאלא
דגבורה, דתמן לא תעשה, דאינון שם"ה, דתמן גרונין רשעים
גמורים, תמה לון זכות אבות, ואתהפך לון שם יהו"ה, הוה"י.
ואוליפנא מהמן הרשע, (אסתר ה) וכל זה איננו שנה לי. (ע"ב רעיא

מהימנא)

(במדבר ט"ו) ויאמר יי אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וגו' ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם
וגו'. רבי חזקיה פתח, (זכריה ג) ויראני את יהושע הכהן
הגדול וגו'. כמה זכאין אינון ישראל, דקודשא בריך

הוא בעי ביקרהון על כל בני עלמא, ויהב לון אורייתא
 קדישא, ויהב לון נביאי מהימני, דמדברי להו
 באורייתא, בארה קשוט.

תא חזי, כל נביאי ונביאי דאוקים קודשא בריך הוא
 לישראל, בלהו אתגלי קודשא בריך הוא עלייהו,
 בדרגין עלאין קדישין, וחמו זיו יקרא קדישא דמלכא
 מאתר עלאה, אבל לא קריב כמשה, דהוה קריב למלכא
 יתיר מכלא, דהא זכאה חולקיה יתיר מכל בני עלמא,
 דעליה כתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
 בחידות. ושאר נביאי, הוו חמאן מאתר רחיקא, כמה
 דאת אמר (ירמיה לא) מרחוק יי נראה לי.

(שמות י"א ע"ב) אמר רבי חזקיה, הכי אוליפנא, כתיב (שמות ב)
 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי. וילך איש:
 דא קודשא בריך הוא כמה דאת אמר (שמות טו) יי איש
 מלחמה. מבית לוי: דא קודשא בריך הוא, אתר דתכמה
 עלאה, וההוא זוהר (ס"א נהר) מתחברן כחדא, דלא
 מתפרשן לעלמין. מבית לוי: דאשרי לויתן (ס"א כל חידו)
 בלחודוי בעלמא, הדא הוא דכתיב (תהלים קד) לויתן זה
 יצרת לשחק בו. ויקח את בת לוי, דא קודשא בריך
 הוא, אתר דנהירו דסיהרא נהיר.

ותהר האשה ותלד בן. האשה ודאי, כמה דאת אמר

לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה. בְּקִדְמִיתָא בֵּת לְוִי, הָכִי הוּא
 וְדַאי. וְכִי בֵּת לְוִי בְּקִדְמִיתָא, וְהִשְׁתָּא אִשָּׁה. אֶלָּא הָכִי
 אֹלְיִפְנָא, אֶתְתָּא עַד לָא אֲזִדְוּוּגַת, אֶתְקִרִיאת בֵּת פְּלוּנִי,
 בְּתֵר דְּאֲזִדְוּוּגַת. אֶתְקִרִי אִשָּׁה, וְהִכָּא, בֵּת וְאִשָּׁה, כִּלָּא
 בְּחַד דְּרָגָא הוּא.

וְתִצְפְּנֵהוּ ג' יְרַחִים, אֵלִין תִּלְתִּי יְרַחִין דְּדִינָא קִשְׂיָא
 שְׂרִיָּא בְּעִלְמָא. וּמַאי נִינְהוּ. תַּמּוּז וְאָב
 וְטִבְ"ת. מַאי קָא מִשְׁמַע לָן. דְּעַד דְּלָא נְחַת מֹשֶׁה
 לְעִלְמָא, שְׂכִיחַ הָוּה הוּא לְעִילָא, וְעַל דָּא אֲזִדְוּוּגַת בֵּיה
 שְׂכִינְתָּא מִן יוֹמָא דְּאֶתְיִלִּיד. מִכָּאן אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן,
 רַוַּחִיהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא שְׂכִיחִין אֵינּוּן לְעִילָא, עַד לָא יַחְתּוּן
 לְעִלְמָא.

וְלֹא יִכְלֶה עוֹד הַצְּפִינוּ וְתִקַּח לּוֹ וְגו' מַאי וְתִקַּח לּוֹ תִּיבַת
 גְּמָא. דְּחִפְתָּ לִּיהּ בְּסִימְנָהָא, לְמַהוּי נָטִיר מַאיִנּוּן
 נוּנֵי יִמָּא, דְּשִׂאטִּין בִּימָא רַבָּא, כְּמַה דְּכִתִּיב, (תהלים קד) שָׁם
 רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר. וְהִיא חִפְתָּ לִּיהּ לְמַהוּי נָטִיר מִנִּיִּהוּ
 בְּחַפּוֹ (ס"א דְּסִטְרָא דִּיּוֹבְלָא יִקְרָא) דְּבִנֵּי יִמָּא בְּלָא יִקְרָא בְּתִרֵי
 גְּוּוּנִין, בְּחִיּוּר וְאוּפָם, וְאַנַּח לִיהּ לְמֹשֶׁה לְמִישֵׁט בִּינִיִּהוּ,
 לְאַשְׁתְּמוּדַע בִּינִיִּהוֹן, בְּגִין דְּזַמִּין הוּא לְסִלְקָא
 בִּינִיִּהוּ, זְמָנָא אַחֲרָא, לְקַבְּלָא אוּרִיִּיתָא.

וְתִרְדַּד בֵּת פֶּרְעָה. דָּא הִיא, דְּאֶתִּיא מִסְטְרָא שְׂמָא לָא

דְּדִינָא קְשִׁיא, כְּמָה דְּאִתְמַר לְרַחוּץ עַל הַיְאֹר. עַל הַיְאֹר
 דְּיִיקָא, וְלֹא עַל הַיָּם. וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (שמות יז) וּמִטָּף
 אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת הַיְאֹר. וּמִשָּׁה לֹא הִכָּה אֶלָּא בֵּינָם,
 וְקַרְיֵיהּ קָרָא יְאֹר. אֶלָּא יְאֹר הוּא דְּמַחָא אַהֲרֹן עַל יְדָא
 דְּמִשָּׁה, וְשׁוּיֵיהּ קָרָא דְּאִיהּ עֶבֶד.

כְּהֵא יִגְוֹנָא (שמות ז) וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יִי
 אֶת הַיְאֹר, וְאַהֲרֹן הִכָּה, אֶלָּא (ס"א דְּעַל דָּא) עַד
 דְּאִתָּא מִסְטָרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קַרְיֵיהּ קָרָא הַכּוֹת יִי,
 לְבַתֵּר קַרְיֵיהּ בְּשִׁמָּא דְּמִשָּׁה. וְנַעֲרוּתֵיהּ הוֹלְכוֹת, אֵינּוֹן
 שְׂאֵר מִשְׁרִיין דְּאִתְיִין מִסְטָרָא דָּא.

(שמות ב) וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד. וַתִּרְאֶהוּ, וַתֵּרָא מִבְּעֵי
 לֵיהּ, מֵאִי וַתִּרְאֶהוּ. וְהָא אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן לִית לָךְ
 מְלָה בְּאֹרֵייתָא, אִו אֶת חַד בְּאֹרֵייתָא, דְּלֹא אֵית בֵּיהּ
 רְזִין יְקִירִין וְעֵלְאִין. אֶלָּא הֵכִי אֹלִיפְנָא, רְשִׁימָא דְּמִלְכָּא
 וּמִטְרוֹנִיתָא אֲשֶׁתְּכַחַת בֵּיהּ, וְאֵינּוֹן רְשִׁימָא דּוֹא"ו ה"א,
 מִיד וַתִּחְמוֹל עָלָיו וְגו'. עַד כָּאן לְעֵילָא. מְכָאן וְלַהֲלָאָה
 לְתַתָּא, בַּר הָאִי קָרָא, דְּכְתִיב וַתִּתְצַב אַחֲתוֹ מִרְחוֹק.
 אַחֲתוֹ דְּמָאן. אַחֲתוֹ דְּהָאִי אִיהּ, דְּקָרָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
 אַחֲתִי, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (שיר השירים ה) פִּתְחִי לִי אַחֲתִי.
 מִרְחוֹק: כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (ירמיה לא) מִרְחוֹק יִי נִרְאָה לִי.

מֵאִי מִשְׁמַע. מִשְׁמַע דְּאֵינּוֹן זְכָאִין, עַד דְּלֹא נַחְתּוּ

לְעֵלְמָא, אֲשֶׁת־מוֹדֵעַן אֵינּוֹן לְעֵילָא לְגַבֵּי כְּלָא, וְכַל שְׁכַן
 מֹשֶׁה. וּמִשְׁמַע דְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקֵי־יֵא, אֲתַמְשֵׁךְ מֵאֲתָר
 עֲלָאָה, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא. וְרוּזָא דְּמִלָּה אוֹלִיפְנָא, דְּמִשְׁמַע
 דְּאָב וְאִם אֵית לְנִשְׁמַתָּא, כְּמָה דְּאֵית אָב וְאִם לְגוּפָא,
 בְּאַרְעָא. וּמִשְׁמַע דְּבַכְל סְטָרִין, בֵּין לְעֵילָא, בֵּין לְתַתָּא,
 מְדַכָּר וְנוֹקְבָא כְּלָא אֲתֵיָא וְאֲשֶׁת־כַּח. וְהָא אוּקְמוּהָ רוּזָא
 דְּכַתִּיב, (בראשית א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה. הָאָרֶץ, דָּא
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׂא דְּאָדָם קַדְמָאָה עֲלָאָה,
 כְּמָה דְּאֲתַמַּר. אֲתָא רַבֵּי אַבְא וְנִשְׁקִיָּה, אָמַר וְדַאי שְׁפִיר
 קָא אֲמַרְת, וְהֲכָא הוּא כְּלָא.

זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְּמֹשֶׁה נְבִיאָה מְהִימְנָא, עַל כָּל שְׂאָר
 נְבִיאֵי עֵלְמָא. בְּגִין כֵּן, לָא אֲשֶׁת־דַּל בֵּיה פֶּד
 אֲסַתְלָק מֵעֵלְמָא, בַּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֲעֵלִיָּה
 לְפָרַגוּדִיָּה. וְעַל דָּא סָלִיק מֹשֶׁה בְּנְבוּאָה עֲלָאָה, וּבְדַרְגִין
 יְקִירִין, מִכָּל נְבִיאֵי עֵלְמָא, וְשְׂאָר נְבִיאֵי חֲמָאן בְּתַר
 כּוֹתְלִין סְגִיאִין.

(זכריה א) וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, מֵאֵי קָא חֲמָא,
 דְּהוּא קָאִים קָמִי מְלֹאכָא, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין
 מְלוּכְלָכִין, עַד דְּכְרוּזָא נְפִיק, וְאָמַר הָסִירוּ הַבְּגָדִים
 הַצּוּאִים מֵעַלְיֹו. אָמַר רַבֵּי יִצְחָק, כְּתִיב הֲכָא וְעוֹמֵד לְפָנַי
 הַמְּלֹאךְ, מֵאֵי לְפָנַי הַמְּלֹאךְ. דְּהוּא דָּאִין דִּינּוּי, הֵהוּא

רעיא מהימנא
 עיצית פקודא דא איהו
 לאדפרא כל פקודי
 אורייתא בגינה פמה דאת
 אמר וראיתם אתו וזכרתם
 את כל מעות יי ועשיתם
 אתם דא איהו סימנא
 דמלפא לאדפרא ולמעבדא.
פתיב (שמות כח) ועשית עיין
 זהב, והא אוקימנא
 רזא דעיין לאתעטרא ביה
 כהנא רבא. ודא איהו עיין,
 לאסתכלא ביה עינין,
 דאיהו סימן דעלמא עלאה,
 דאתעטר ביה כהנא רבא.
 ובגין כד אסתכלותא דיליה
 מכפרא על עזות
 פנים, דלא קיימא לקמיה,
 אלא פנים דקשוט, רזא דכל
 אינון פנים עלאין, דאינון
 פנים דקשוט, פנים דאמת.
 דכלילין באמת דיסקב.
 עיצית איהו נוקבא, רזא
 דעלמא תתאה.
 אסתכלותא לאדפרא. עיין

דכתיב ביה, (קהלת ה) ואל
 תאמר לפני המלאך פי
 שגגה היא. מאי קא משמע
 לן. דכל בר נש דלא זכי
 בהאי עלמא, לאתעטפא
 בעטופא דמצוה,
 ולא תלבשא בלבושא
 דמצוה. כד עייל בההוא
 עלמא, קאים בלבושא
 טנופא, דלא אצטריך,
 וקאים בדינא עליה.
 תא חזי, פמה לבושין
 מזדמנין בההוא
 עלמא, וההוא בר נש דלא
 זכי בהאי עלמא בלבושין
 דמצוה, כד עייל לההוא
 עלמא, מלבשין ליה בחד
 לבושא דאשתמודע לגבי
 מאריהון דגיהנם, וההוא
 לבושא, ווי למאן דאתלבש
 ביה. דהא פמה (דף קע"ה ע"א)

דְּבַר, צִיּוֹת נֹקְבָא, וְדָא
 לְכָל בַּר נֶשׁ. צִיּוֹן לְכַתְּנָא.
 וְתַנְיִנּוּ, אָסוּר לְאִסְתַּכְּלָא
 בְּשִׁכְנֵינָתָא, בְּנִין
 כְּדָא אֵית תַּכְלָא, בְּנִין
 דְּתַכְלָת, אִיהוּ פְּרַסְיָא
 לְבֵית דְּוֹד, וְתַקוּנָא דִּילֵיהּ.
 וְדָא אִיהוּ דְּחָלָא מִן קַדָּם יְיָ
 לְדַחְלָא מִהֵוּא אַתְר. וְעַל
 דָּא וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת כָּל מַצּוֹת יְיָ, וְדָא
 פְּרַסְיָא דְּדִינִין בְּהַ דִּינֵי
 נְפִשׁוֹת, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ,
 דְּכָל גְּוֹנִין טְבִין לְחַלְמָא, בַּר

גְּרִדֵּינִי נְמוּסִין, זְמִינִין
 לְאַחַדָּא בֵּיהּ, וְעֵיילִי לִיהּ
 לַגִּיהֶנֶם. וּשְׁלֵמָה מְלַכָּא צְוּח
 וְאָמַר (קהלת ט) בְּכָל עֵת יִהְיוּ
 בְּגִדֶיךָ לְבָנִים.

תָּאנָא בְּרֹזָא דְּסַפְרָא
 דְּצְנִיעוּתָא,

אַרְבַּע מְלָכִין נְפָקִין לְקַדְמוֹת
 אַרְבַּע. בְּהוּ תְלִיין פְּעֻנְבִים
 בְּאַתְכְּלָא, צְרִירָן בְּהוּ ז'
 רְהִיטִין, סַהְדִין סַהְדוּתָא.
 וְלֹא קִימִין בְּדוּכְתִייהוּ.

תַּכְלָא, דְּאִיהוּ פְּרַסְיָא דְּסַלִּיק בְּדִינָא דְּנְפִשׁוֹת.
 כְּתִיב וְנָתַנּוּ עַל צִיּוֹת הַכְּנָף פֶּתִיל תַּכְלָת. וְנָתַנּוּ עַל הַכְּנָף לֹא
 כְּתִיב, אֲלֹא וְנָתַנּוּ עַל צִיּוֹת. דְּדָא אִיהוּ דְּחַפִּי עַל שְׂאֵר
 חוּטִין. וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם, וּכְתִיב, (דְּבָרִים כה) זְכוּר אֶת אֲשֶׁר
 עָשָׂה לְךָ עַמְלֶק. מֵאֵי טַעְמָא דָּא. אֲלֹא לְבָרָא דְּפִרְיִין גְּדָרָא,
 וּנְשֻׁכִּיה פְּלָבָא. כָּל זְמָנָא דְּאָבוּי בְּעֵי לְאוּכְחָא לְבָרִיהּ, הָוָה אָמַר
 הָוִי דְּכִיר כַּד נָשִׂיד לְךָ פְּלָבָא. אוּף הָבָא וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם,
 דְּדָא אִיהוּ אַתְר דְּסַלְקִין נְשֻׁמְתִין לְמִידָן.

כְּגֹוֹנָא דָּא, (בְּמַדְבַּר כא) וְהָיָה כָּל הַנְּשׁוּף וּרְאָה אֶתוֹ וְחָי, אֲמַאי.
 אֲלֹא כַּד סַלִּיק לְעֵינוּי, וְחַמִּי דִּיוֹקְנָא דְּהָהוּא דְּנָשִׂיד לִיהּ,
 הָוָה דְּחִיל, וְצִלֵי קַדָּם יְיָ, וְהָוָה יָדַע דְּאִיהוּ עוֹנֵשָׂא דְּתַיְבִיא. כָּל

זמן דברא חמי רעועה דאבוי, דחיל מאבוי. אשתויב מרעועה, אשתויב מכלא. מאן גרים ליה לאשתויבא. ההוא דחמי בעינוי ההוא רעועה, ההוא רעועה גרים ליה לאשתויבא. ועל דא וראה אתו וחי, חמי רעועה דאלקי ליה, ואיהו עביד ליה לאשתויבא. אוף הקא וראיתם אותו וזכרתם, ועשיתם ודאי. ואי לאו, הא רעועה, דהאי יגרום לכון, למיהוי תבין לפולחנא דילי תדיר, וכדין ועשיתם.

ולא תתורו אחרי לבבכם, ומנע מנכון בישינ ארחין אחרנין, ודאי, לא תתורו, ולא תעבדו בישינ. ועל דא סלקא גוון תכלא. דא תכלת, דמאי לכפסא הכבוד, מה כפסא הכבוד, עביד לבר נש למהך לארחה דמישר, לדפאה ליה. אוף האי תכלת, עביד לבר נש למהך בארחה מישר, ודאי דכלא אית לדחלא מהאי אתר, למיהך במישר.

בתיב (ישעיה כד) מכנף הארץ ומירות שמענו צבי לצדיק ואומר רזי לי וגו'. מכנף הארץ, דא כנף דעיצית, דאיהו כנף הארץ. ומירות שמענו, אלין שאר חוטינ, דנפקין ותליין מאתר עלאה, גו אינון שבילין עלאין, דנפקין מחכמה עלאה. צבי לצדיק, דא צדיק חי העולמים, דאינון חוטינ אינון שפירו דיליה, דהא מניה נפקין, וכל חוטא כלילא בתרין סטרינ. וכד אסתכלנא, אמינא רזי לי רזי לי, דהא מגו רזא עלאה דכל מהימנותא נפקין. וכד אסתכלנא בתכלת, וחמינא רעועה לאלקאה, אתר דחילו למדחל, אמינא אוי לי, דבני נשא לא ידעי לאשגחא ולאסתכלא על מה מתענשין לשקרא, בהאי בוגדים בגדו, דהא קורין קריאת שמע בלא עיצית, וסהדין סהדותא דשקרא, ואלין אינון בוגדים דבגדו, משקרי דגרמיהו.

וּבְגָד בּוּגְדִים בְּגָדוֹ, לְבוּשָׁא דְלֵהוֹן בְּלָא צִיצִית, אֶקְרִי בְּגָד
 בּוּגְדִים. לְבוּשָׁא דְאִינוּן בּוּגְדִים דְּבְגָדוֹ, דְּמִשְׁקְרִי וְסִהְרִין
 סִהְרוּתָא דְשִׁקְרָא בְּכָל יוֹמָא. וְוִי לֹזַן, וְוִי לְנַפְשִׁיהוֹן, דְּסִלְקִי
 בְּהוּא פְּרִסְיָא דְתַכְלָא לְמִידָן. וְעַלְיֵהוּ פְּתִיב, (תהלים קא) דוֹבַר
 שְׁקָרִים לֹא יִבּוֹן לְנֶגֶד עֵינַי, הֵהוּא בְּגָד דְלֵהוֹן אֲשֶׁתְּמוּדַע לְגַבֵּי
 כָּל מְאָרִיהוֹן דְּדִינִין. וְוִי לֹזַן, דְּלִית לֹזַן חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאֲתִי.
 זְכָאִין אִינוּן צְדִיקֵיָא, דְּמִלְבוּשִׁיהוֹן וְתַקּוּנֵיהוֹן אֲשֶׁתְּמוּדַעַן
 לְעֵילָא, לְאוּטְבָא לֹזַן בְּהֵאִי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי. (ע"ב) (שמות מ"ג

ע"א והיה לאות וכו')

פְּקוּדָא דָּא מְצוֹת צִיצִית, כָּלִיל תְּכֵלֶת וְלָבָן, דִּינָא
וְרַחֲמֵי בְּנוּרָא. אֲשָׁא חוּוּרָא לָא אֶכִּיל, תְּכֵלֶא
אֶכִּיל וְשָׁצִי. (דברי הימים ב ז) **וְתֹאכַל הָעוֹלָה, חוּוּר מִימִינָא,**
תְּכֵלֶת מִשְׂמָאלָא. עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא יַחֲוּד בֵּין תְּרוּיֵיהוּ,
יְרוּק. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין, מְאִימְתִי קוּרִין
אֶת שְׁמַע בְּשַׁחֲרִית, מְשִׁפִּיר בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבָן. וּבְגִין דָּא
תַּקִּינוּ פֿרֶשֶׁת צִיצִית לְמִקְרִי לָהּ בִּיחּוּדָא.

השלמה מההשמטות (סימן ד)

פְּתַח רַבִּי נְהוּרָאִי בְּפֿרֶשֶׁת צִיצִית וְדַרְשׁ, (במדבר טו) **וְעָשׂוּ**
לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגִדֵיהֶם לְדוֹרוֹתָם. מְאִי
שָׁנָא דְהֶכָּא וּבְשֶׁבֶת לְדַרְתָּם חָסֵר, דְּכִתִּיב, (שמות לא)
לְעֲשׂוֹת אֶת הַשֶּׁבֶת לְדַרְתָּם, חָסֵר.

דַּתְּנִינֶן. תִּקְנוּ פֶּרֶשֶׁת צִיצִית בְּקִרְיַת שֹׁמֵעַ. וּבְדִירְתוֹ
 שֶׁל אָדָם, נִמְצָא פֶּרֶשֶׁת קִרְיַת שֹׁמֵעַ, חוּץ
 מִפֶּרֶשֶׁת צִיצִית, שְׁחָסַר מִשָּׁם. בַּמָּה נִשְׁלַם. אֲלֵא
 כִּשְׂאָדָם מִתְעַטֵּף בְּבֵיתוֹ בְּצִיצִית, וְיוֹצֵא בּוֹ לַפֶּתַח,
 הֲרֵי נִשְׁלַם.

וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁמַח בּוֹ, וּמִלֵּאךְ הַמּוֹת זֶז מִשָּׁם
 וְהֵינּוּ לְדִרְתָם, שְׁיִהְיֶה שָׁלֵם. וְיֵצֵא מִפֶּתַח
 בֵּיתוֹ בַּמְצוּה זֶז, וּמִלֵּאךְ הַמִּשְׁחִית זֶז מִשָּׁם וְנִיצוּל
 הָאָדָם מִכָּל נֶזֶק. מִנָּלָן. מִמַּאי דְכָתִיב מְזוּזוֹת,
 מֵאוֹתֵיּוֹתָיו מִשֹּׁמֵעַ, וְזֶז מוֹ"ת. שֶׁלֹּא נִיתֵן לוֹ רְשׁוֹת
 לְחַבֵּל, וְזֶז מִפֶּתַח.

בַּשָּׁבֶת דְכָתִיב לְדִרְתָם, מַאי טַעְמָא. מִפְּנֵי שְׁכִיּוֹן
 שְׁקִידֵי הַיּוֹם, דִּירְתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה
 לְהִיּוֹת בְּנֵר דְּלוּק, וְשִׁלְחַן עָרוּךְ, וּמִטָּה מְמוּצָעַת
 וּדִירְתָן מִתּוֹקְנַת פְּדִירַת חָתָן לְקַבֵּל בּוֹ הַפְּלָה. וּמַאי
 נִיהוּ. שֶׁבֶת הִיא פְּלָה. וְלְעוֹלָם אֵין מִכְנִיסִין אוֹתָהּ אֲלֵא
 בְּדִירָה מִתּוֹקְנַת לְכַבּוּדָהּ, כְּפִי הָרְאוּי לָהּ. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבֶת. וְכְתִיב, לְדִרְתָם, לְהַכְנִיס
 בָּהּ פְּלָה קְדוּשָׁה לְדִירְתָהּ וְלְהִיּוֹת בְּתוֹכָהּ.

בַּשָּׁעָה שְׁקִידֵי הַיּוֹם, וְכִלָּה זֶז בָּאָה, וְאֵינָה מוּצָאָה
 דִּירָה מִתּוֹקְנַת, וְשׁוּלְחַן עָרוּךְ, וְנֵר דְּלוּק. פְּלָה

זו אומרת, אין דירה זו מישראל. ביני ובין בני ישראל כתיב, אין זה מישראל, אין דירתו לקדושה. על כן צריך היכר קדושה בבית. ועל דא כתיב לדורתם, בשבת ובציצית.

אמר רבי נהוראי, אסהדנא, על מאן דנפק מתרע ביתיה בעיטופא דמצוה, ותפילין בראשו, בשעה דנפיק בין תרין תרעין, אודמנא שכינה עליה. ותרין מלאכין דקיימין עליה, חד מימינא, וחד משמאלא, וכולהון מלוין ליה עד בי כנישתא, ומברכין ליה. וחד מקטרגא דאיהו קיימא קמי פתחי דבר נש אזיל מבתריהו, ועל פרחיה אתיב ואמר אמן. (עד כאן מההשמטות)

השלמה מההשמטות (סימן ה)

ספר הבהיר

מאי טעמא אנו מטילין תכלת בציצית, ומאי טעמא שלשים ושתים. משל למה הדבר דומה למלך שהיה לו גן נאה ולו שלשים ושתים נתיבות ושם שומר עליהן, והודיעו לבדו אותן הנתיבות. אמר לו, שומרים ולך בהם בכל יום וכל זמן שתדריכם שלום לך.

מה עשה השומר, אמר, אם אני אהיה לבדי באלה

הַנְּתִיבוֹת, אִי אֶפְשֶׁר לְשׁוֹמֵר אֶחָד לְקַיֵּם אֱלוֹ
הַנְּתִיבוֹת. וְעוֹד כִּי יֹאמְרוּ הָעוֹלָם, כִּי לִי הוּא מְלַךְ זֶה
וְשׁוֹמֵר זֶה. לְכֹךְ שָׁם שׁוֹמֵר זֶה, שׁוֹמְרִים אַחֲרֵים עַל
הַנְּתִיבוֹת אֵלֶּה שֶׁהֵן שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת.

וּמֵאִי טַעֲמָא דְתַכְלֵת אָמַר הַשׁוֹמֵר שְׂמָא יֹאמְרוּ
הַשׁוֹמְרִים, הֲגֵן שְׁלִי הוּא. נָתַן לָהֶם סִימָן, רְאוּ
הַסִּימָן לְמַלְךְ שֶׁהוּא שְׁלוֹ, שֶׁהֲגֵן הֵזֶה וְאֵלֶּה הַנְּתִיבוֹת
הוּא תְקָנָם, וְאֵינָם שְׁלִי וְהֵנָּה חוֹתְמוֹ.

מִשָּׁל לְמָה הַדְּבַר דּוֹמָה לְמַלְךְ וּבְתוֹ שֶׁהֵיוּ לָהֶם עֲבָדִים,
בְּקִשׁוֹ לִילְךְ מִרְחוֹק, פִּחְדוֹ מִן אֵימַת הַמְּלָךְ. נָתַן
לָהֶם הַמְּלָךְ סִימָנוֹ. פִּחְדוֹ מִן הַבַּת וְנִתְּנָה לָהֶם סִימָן.
אָמְרוּ, מִעֲתָה בְּשָׁנֵי סִימָנִין אֱלוֹ (תְּהִלִּים קכ"א) יִי יִשְׁמְרֶךָ
מִכָּל רָע, יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ. (עוֹד שֵׁם) וּמֵאִי נִיְהִי, אֶרְץ
דִּנְחָצְבָה מִמְּנָה שָׁמַיִם וְהִיא כִּסְאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. וְהִיא אֲבָן יְקָרָה, וְהִיא יָם הַחֲכָמָה. וְכִנְגְדָה תַכְלֵת
בְּטִלִית צִיצִית.

דִּאֲמַר רַבִּי מֵאִיר, מָה נִשְׁתַּנָּה (דִּאֲמַר) תַכְלֵת מִכָּל מִינֵי
צְבָעוֹנִין, מִפְּנֵי שֶׁתַכְלֵת דּוֹמָה לַיָּם. וְהֵיכַל דּוֹמָה
לְרִקִיעַ וְהַרְקִיעַ דּוֹמָה לְכִסֵּא הַכְּבוֹד. שְׁנֵאֲמַר (שְׁמוֹת כ"ד)
וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת
הַסְּפִיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטַהַר וּכְתִיב כְּמַרְאֵה אֲבָן סְפִיר

דְמוֹת כִּסֵּא. (ע"כ): (ער כאן מֵהַהֲשַׁמְטוֹת)

(דף קנ"ה ע"ב)

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, כַּמָּה סִהְדֵי עֶבֶד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאַסְהָדָא בְּהוּ בְּבִנֵי נֶשְׂא, וְכִלְהוּ בְּעִיטָא
 וּבִסְהָדוּתָא קִיִּימִין לְקַבְּלִיהָ. קָם בְּצַפְרָא אוֹשִׁיט רַגְלוֹי
 לְמַהָךְ, סִהְדֵיִיא קִיִּימִין לְקַבְּלִיהָ, מִכְּרִיזִין וְאִמְרִין, (שמואל
 א ב) רַגְלֵי חֲסִידֵיּוֹ יִשְׁמֹר וְגוֹ'. (קהלת ד) שְׁמֹר רַגְלֶךָ כַּאֲשֶׁר
 תִּלְךְ. (משלי ד) פִּלְס מִעַגְל רַגְלֶךָ. אֶפְתַּח עֵינָוִי לְאַסְתַּכְּלָא
 בְּעַלְמָא, סִהְדֵיִיא אִמְרִי, (משלי ד) עֵינֶיךָ לִנְכַח יִבִּיטוּ. קָם
 לְמַלְלָא, סִהְדֵיִיא אִמְרִי (תהלים לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנֶךָ מֶרַע וְגוֹ'.
 אוֹשִׁיט יְדוּי בְּמַלֵּי עַלְמָא, סִהְדֵיִיא אִמְרִי (תהלים לד) סוֹר
 מֶרַע וַעֲשֵׂה טוֹב.

אִי צִיִּית לְהוּ, יָאוּת. וְאִי לָא, כְּתִיב (זכריה ג) וְהִשָּׁטַן עוֹמֵד
 עַל יְמִינוֹ לְשַׁטְנוֹ. כְּלָהוּ סִהְדִין עָלֶיהָ בְּחוּבוֹי לְעִילָא.
 אִי בְּעִי בַר נֶשׁ לְאַשְׁתַּדְלָא בְּפוֹלְחָנָא דְקוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא,
 כְּלָהוּ סִהְדִין סְנִיגוּרִין קַמִּיהָ, וְקִיִּימִין לְאַסְהָדָא עָלֶיהָ
 טְבָאן, בְּשַׁעֲתָא דְאַצְטְרִיךְ לִיהָ.

קָם בְּצַפְרָא, מְבַרַךְ כַּמָּה בְּרַכָּאן. אָנַח תְּפִילִין בְּרִישִׁיהָ
 בֵּין עֵינָוִי. בְּעִי לְזַקְפָּא רִישִׁיהָ, חָמִי שְׁמָא קַדִּישָׁא
 עֲלָאָה, אַחִיד וְרָשִׁים עַל רִישִׁיהָ. וְרִצּוּעִין תְּלִיִין מֵהָאִי
 גִּיסָא וּמֵהָאִי גִּיסָא עַל לְבִיהָ. הָא אֶסְתַּכַּל בִּיקְרָא
 דְמֵאֲרִיהָ. אוֹשִׁיט יְדוּי, חָמִי יְדָא אַחְרָא, מִתְקַשְׂרָא

בְּקִשׁוֹרָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא. אַהֲדַר יְדִיהּ וְאַסְתָּפֵל בִּיקָרִיָּה
 דְמָאֲרִיָּה. אַתְעֵטָף בְּעֵטוּפָא דְמִצּוֹה, בְּאַרְבַּע זַיִיִן
 דְכִסּוּתִיָּה, אַרְבַּע מַלְכִין נְפִקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע. אַרְבַּע
 סִהְדֵי קָשׁוּט דְמִלְפָא, תְּלִיָּא מֵאַרְבַּע זַיִיִן, וְתִלְיִין בְּהוּ
 כְּעַנְבִּים בְּאַתְפָּלָא.

מָה אַתְפָּלָא, דְאִיהוּ חַד, וְתִלְיִין בֵּיהּ כַּמָּה עַנְבִּים, מֵהָא
 סֵטֶר וּמֵהָא סֵטֶר. כִּךְ הָאִי, מִצּוֹה חֲדָא, וְתִלְיִין בֵּיהּ
 כַּמָּה עַנְבִּים, וְזָגִין וְזִמּוּרִין צְרִירִין בְּהוּ, שְׁבַעָה רְהִיטִין
 אֵלִין אֵינּוֹן שְׁבַעָה צְרִירִין דְתַכְלָתָא, דְבַעֵי לְכַרְכָּא בֵּיהּ
 בְּכַל חַד וְחַד, אוּ לְאַסְגָּאָה עַד תְּלִיסֶר, מֵאֵן דִּיּוֹסִיָּה, לָא
 יוֹסִיף עָלֶיָּהּ עַל תְּלִיסֶר. מֵאֵן דִּימְעֵט, לָא יִמְעֵט
 מִשְׁבַּעָה.

וְתֵאנָא, הָאִי תַכְלָת, הוּא רְזָא דְדוּד מִלְפָא. וְדָא חוּטָא
 דְאַבְרָהָם, דְזָכָה בֵּיהּ לְבְנוֹי בְּתֵרוּי. מֵאִי תַכְלָת.
 תַכְלִית דְכָלָא. (דְאִי) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֶּסֶף הַכְּבוֹד אֶקְרִי.
 רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׁבַעָה כְּרִיכָן דְאִיהִי שְׁכִינְתָא שְׁבִיעֵתָא
 דְכָלָא וְדָאִי. דְהָא הִיא מִתְבָּרְכָא מִשִּׁיתָא אַחֲרָנִין,
 עַל יְדָא דְצַדִּיק. וְאִי תְלַת עֶשֶׂר, תְּלַת עֶשֶׂר אֵינּוֹן, כַּמָּה
 דְאִוְקָמוּהָ בְתֵלַת עֶשֶׂר מְכִילָן. וְהָאִי הִיא פִתְחָא דְכָלָהּ.
 וְהִיא חוּטָא חַד, וְרִשִׁמָּא בְּגוּוֹנָהָא, וּגְוּוֹנָא דִילָהּ נְפִיקָ,
 מִחַד נוּנָא דְאִזִּיל בֵּים כְּנַרְתָּ. וְכַנְרַת עַל שְׁמָה

אֶת־קָרִי. וְעַל דָּא, כְּנֹר הָוּה תְּלוּי לְעֵילָא מְעַרְסָא דְדָוִד,
 דְּהָא (דְּדָוִד) וְדָאֵי אִיהוּ כְּנֹר דְּדָוִד מְנַגֵּן מֵאֲלֵיו, לְמַלְכָּא
 קְדִישָׁא עֲלָאָה. וּבְגִין כֶּךָ, גְּוֹנוּי עֵייל עַד רְקִיעָא,
 וּמְרִקִיעָא עַד כּוּרְסִיָּא.

וְהִכָּא כְּתִיב מִצּוּה, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (מַלְכִים ב יח) מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ
 הִיא. (אֶסְתֵּר א) מִדּוּעַ אֵתָּה עוֹבֵר אֵת מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ.
 (נַחֲמִיָּה יא) כִּי מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ. וְתֹאנָא, יְסוּדָא וְשִׁרְשָׁא בְּמַלְכָּא
 מִתְעַטְרִין כְּחֵדָא. וְהָאֵי הוּא כְּתָרָא וּפְתִחָא לְכָל שְׂאֵר
 כְּתָרִין. דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק. וּכְתִיב,
 (תְּהִלִּים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצּוֹת יי, לְאַכְלֵלָא בְּהָאֵי כָּל שְׂאֵר
 כְּתָרִין. וְעַל דָּא אֵינּוֹן סְהַדֵּי סְהַדוּתָא, וְלֹא קִיִּמֵּי
 בְּדוּכְתִיָּיהוּ בְּגִין דְּאִיהֵי מִצּוֹת.

וְתַנְיִנָן, תְּשֻׁמִּישֵׁי מִצּוּה, נִזְרְקִין. וְאֵי תִימָא, הָא לּוּלֵב
 וְעַרְבָּה וְכוּ', תְּשֻׁמִּישֵׁי קְדוּשָׁה אֵינּוֹן, אֲמָאֵי
 נִזְרְקִין. אֲלֹא תְּשֻׁמִּישֵׁי קְדוּשָׁה, בְּגִין דְּרְשִׁימִין בְּכְתִיבָה
 דְּשֻׁמָּא קְדִישָׁא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֵינּוֹן חוּטִין, לְאַחֲזָאָה הֵיךְ תְּלִיִין מִכָּאן
 וּמִכָּאן, לְד' סְטְרֵי עֲלָמָא, מֵהָאֵי אֵתָּר. וְאִיהֵי
 שְׁלֵטָא עַל כָּלָא. בְּרוּזָא דְּלֵב, דְּאִיהֵי לְבָא דְּכָל הָאֵי
 עֲלָמָא, וְלְבָא דְּעֲלָאֵי, וְתִלְיָא בְּלֵב עֲלָאָה. וְכָלָא הוּא

בְּלֵב, דְּנִפְק מִחֲכָמָה עֲלָאָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁעוּרָא
 דֵּהֲאִי, (ס"א וְאוּרְכָא) דֵּהֲאִי, אֲתִמַּר בְּאַתּוּוֹן גְּלִיפִן דֵּרַבִּי
 אֶלְעָזָר.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מֵאֵן דְּבַעֵי
 לְמַהֲוּ בְּתַר דְּחֻלְתִּי, יְהוּ בְּתַר לְבָא דָּא, וּבְתַר
 עֵינֵין דְּקִיּוּמִין עָלָה. מֵאֵן אֵינּוּן עֵינֵין. כְּמָה דָּאֲתָ אָמַר,
 (תְּחִלִּים לֵא) עֵינֵי יִי אֶל צְדִיקִים אֲבָל אַתֶּם לֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
 לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם. מַאי טַעְמָא (דף קע"ו ע"א) בְּגִין דְּאַתֶּם
 זִנְיִים אַחֲרֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, מַאי טַעְמָא הָכָא יִצְיֵאת מְצָרִים, דְּכִתִּיב
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מְצָרִים. אֶלָּא, בְּגִין
 דְּכַד נִפְקוּ מִמְצָרִים, בְּהֵאִי חוּלְקָא עָאל. וּבְהֵאִי, קָטִיל
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָטוּלָא דְּמְצָרִים. וְעַל דָּא בְּאַתְרֵיהּ
 אֲתִדְכַּר, וּבְאַתְרֵיהּ אֲזִדְהַר לְהוּ בְּדָא. מַאי בְּאַתְרֵיהּ. בְּגִין
 דֵּהֲאִי מְצוּהָ, הִיא אֲתַר דִּילָהּ.

תַּאֲנִי רַבִּי יִיסָא, כְּתִיב (מִיכָה ז) פִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מְצָרִים
 אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת. פִּימִי, פִּיּוּם מְבַעֵי לֵיהּ, דֵּהֲא בְּחַד
 זְמַנָּא נִפְקוּ וְלֹא אֲתַעֲכְבוּ. אֶלָּא כְּאֵינּוּן יוּמִין עֲלָאִין,
 דְּאַתְּבִרְכָא בְּהוּ כְּנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל. כִּף זְמִין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 לְאַפְקָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, וּכְדִין כְּתִיב (יִשְׁעִיָּה יב)
 וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ וְגוֹ', זְמִרוּ יִי פִי

גַּאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ. מֵאֵי מוֹדַעַת זֹאת.
 בְּגִין דְּהִשְׁתָּא אֲשֶׁת־מוֹדַעָא זֹאת בְּעֵטוּפֵא דְמִצּוֹה. בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא אֲשֶׁת־מוֹדַעָא זֹאת, בְּכַמָּה נְמוּסִין דִּילָהּ, דִּיעֵבִיד
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתִין וְנָסִין בְּעֵלְמָא, כְּדִין כְּתִיב (זכריה
 יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלּוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פּרשׂת קרח

וַיִּקַּח קֶרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֵוִי וְגו'. רַבִּי אֲבָא פִתַּח
 הַנְּחָמָדִים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ (תהלים יט)
 וְנוֹפֶת צוּפִים. כַּמָּה עֲלָאִין פִּתְגָמֵי אוֹרֵייתָא, כַּמָּה יִקְיָרִין
 אֵינּוּן, תְּאִיבִין אֵינּוּן לְעֵילָא, תְּאִיבִין אֵינּוּן לְכֻלָּא. בְּגִין
 דְּאֵינּוּן שְׂמָא קְדִישָׁא. וְכָל מָאן דְּאֲשֶׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא,
 אֲשֶׁתְּדַל בְּשְׂמָא קְדִישָׁא, וְאֲשֶׁתְּזִיב מְכֻלָּא, אֲשֶׁתְּזִיב
 בְּעֵלְמָא דִּין, וְאֲשֶׁתְּזִיב בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי. תָּא חֲזִי, כָּל מָאן
 דְּאֲשֶׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, אֶחֱיד בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי. כִּיּוֹן דְּאֶחֱיד
 בֵּיהּ, בְּכֻלָּא אֶחֱיד, דְּכְתִיב, (משלי א) עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְגו'.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מָאן דְּיִשְׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, חִירוֹ אֵית
 לֵיהּ מְכֻלָּא, חִירוֹ מִמִּיתָה, כַּמָּה דְּאֲמָרֵן. בְּגִין דְּחִירוֹ
 עֲלֵיהּ שְׂרִיא, וְאֶחֱיד בֵּיהּ. אֵילוֹ יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרִין

גַּאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ. מֵאֵי מוֹדַעַת זֹאת.
 בְּגִין דֵּה־שִׁתָּא אֲשֶׁת־מוֹדַעָא זֹאת בְּעֵטוּפֵא דְמִצּוֹה. בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא אֲשֶׁת־מוֹדַעָא זֹאת, בְּכַמָּה נְמוּסִין דִּילָהּ, דִּיעֲבִיד
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתִין וְנָסִין בְּעֵלְמָא, כְּדִין כְּתִיב (זכריה
 יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן. יְמִלּוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פּרשת קרח

וַיִּקַּח קֶרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֵוִי וְגוֹ'. רַבִּי אֲבָא פָתַח
 (תהלים יט) הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ
 וְנוֹפֶת צוּפִים. כִּמָּה עֲלָאִין פִּתְגָמֵי אוֹרֵייתָא, כִּמָּה יִקְיִרִין
 אֵינּוֹן, תְּאִיבִין אֵינּוֹן לְעֵילָא, תְּאִיבִין אֵינּוֹן לְכֻלָּא. בְּגִין
 דְּאֵינּוֹן שְׂמָא קְדִישָׁא. וְכָל מָאן דְּאֲשֶׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא,
 אֲשֶׁתְּדַל בְּשְׂמָא קְדִישָׁא, וְאֲשֶׁתְּזִיב מְכֻלָּא, אֲשֶׁתְּזִיב
 בְּעֵלְמָא דִּין, וְאֲשֶׁתְּזִיב בְּעֵלְמָא דְּאֵתִי. תָּא חֲזִי, כָּל מָאן
 דְּאֲשֶׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, אֶחָיד בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי. כִּיּוֹן דְּאֶחָיד
 בֵּיהּ, בְּכֻלָּא אֶחָיד, דְּכְתִיב, (משלי א) עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְגוֹ'.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מָאן דִּישֶׁתְּדַל בְּאוֹרֵייתָא, חִירוּ אֵית
 לֵיהּ מְכֻלָּא, חִירוּ מִמִּיתָה, כִּמָּה דְּאֶמְרָן. בְּגִין דְּחִירוּ
 עֲלֵיהּ שְׂרִיא, וְאֶחָיד בֵּיהּ. אֵילוּ יִשְׂרָאֵל מִתְּעַטְרִין